

RÍKJARÁÐSTEFNA UM
AÐILD ÍSLANDS AÐ EVRÓPUSAMBANDINU

SAMNINGSAFSTAÐA ÍSLANDS

28. kafli

Neytenda- og heilsuvernd

Samantekt um samningsafstöðu

1. EES-samningurinn tekur til 28. kafla um neytenda- og heilsuvernd. Ísland innleiðir og beitir regluverki sem varðar Evrópska efnahagssvæðið og fellur undir þennan kafla með samfelldum hætti.
2. Ísland fellst á sameiginlega regluverkið sem varðar 28. kafla um neytenda- og heilsuvernd eins og það stóð 16. maí 2011¹. Ísland mun hafa lokið við innleiðingu á öllu regluverki, sem fellur undir þennan kafla fram til þess dags og ekki hefur verið innleitt, við aðild.
3. Ísland hefur þann löggjafar- og stofnanaramma sem nauðsynlegur er til að standa áfram að innleiðingu regluverksins í þessum kafla.
4. Ísland fer ekki fram á sérlausnir, undanþágur eða aðlögunartímabil vegna þessa kafla.

EES-samningurinn

Ísland hefur verið aðili að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES) síðan hann öðlaðist gildi árið 1994. Ísland hefur því tekið þátt í innri markaðinum í 18 ár og hefur innleitt alla viðeigandi löggjöf Evrópusambandsins með tilliti til fjórþætta frelsisins, sem og á öðrum mikilvægum sviðum á borð við rannsóknir og þróun, menntun, félagsmálastefnu, umhverfismál, neytendavernd, ferðaþjónustu og menningarmál. Eftirlitsstofnun EFTA (ESA) fylgist reglulega með stöðu Íslands gagnvart EES-samningnum og birtir tvisvar á ári upplýsingar um frammistöðu Íslands á innri markaðinum (e. internal market scoreboard).

Í þeim köflum sem EES tekur til hefur Ísland byggt upp löggjafar- og stofnanaramma sinn til samræmis við og til innleiðingar á regluverki ESB. EES-samningurinn tekur til 28. kafla um neytenda- og heilsuvernd.

Lagarammi

Lagaramminn er fyrir hendi til áframhaldandi innleiðingar þess regluverks sem þessi kafli tekur til. Neytendavernd heyrir að mestu leyti undir XIX. viðauka en ákvæði um heilsuvernd falla undir bókun 31 og II. viðauka við EES-samninginn.

¹ Dagsetning rýnifundar (einn fundur í þessum kafla)

Neytendavernd

Löggjöf Evrópusambandsins á sviði neytendaverndar fellur undir EES-samninginn og er tekin upp í íslenskan rétt með samfelldum hætti.

Málefni sem tengjast vöruöryggi

Meginlöggjöf um vöruöryggi er í lögum nr. 134/1995, um öryggi vöru og opinbera markaðsgæslu. Með þeim lögum, með áorðnum breytingum, er lögleidd tilskipun 2001/95/EB um öryggi vöru. Ísland tekur einnig fullan þátt í Bandalagskerfinu um skjót skipti á upplýsingum (Rapex) á grundvelli EES-samningsins og viðmiðunarreglur RAPEX-tilkynningakerfisins eru notaðar í daglegum störfum Neytendastofu. Hér er dregin fram meginlöggjöf ESB á þessu sviði ásamt íslenskri innleiðingarlöggjöf:

- Ákvörðun 2006/502/EB um takmarkanir á markaðssetningu kveikjara án barnalæsingar og kveikjara með óhefðbundið útlit er lögleidd með reglugerð nr. 619/2008.
- Tilskipun 88/378/EB (leikföng) og tilskipun 87/357/EB (hættulegar eftirlíkingar) eru lögleiddar með reglugerð nr. 408/1994.
- Tilskipun 2009/48/EB (öryggi leikfanga) hefur að svo stöddu ekki verið lögleidd á Íslandi. Tilskipunin verður innleidd með góðum fyrirvara fyrir aðild.
- Ákvörðun 2009/251/EB (bann við markaðsetningu vöru sem inniheldur sæfiefnið dímetýlfúmarat) hefur að svo stöddu ekki verið lögleidd á Íslandi. Ákvörðunin verður innleidd með góðum fyrirvara fyrir aðild.
- Tilskipun 85/374/EBE (skaðsemisábyrgð) er lögleidd með lögum nr. 25/1991, um skaðsemisábyrgð.

Málefni sem ekki varða öryggi

Íslensk löggjöf á sviðum sem ekki varða öryggisatriði liggur til grundvallar því að gæta fjárhagslegra hagsmuna neytenda og er í samræmi við regluverk ESB. Hér er dregin fram meginlöggjöf ESB á þessu sviði ásamt íslenskri innleiðingarlöggjöf.

- Tilskipun 1999/44/EB (sala neysluvara) er lögleidd með lögum nr. 48/2003, um neytendakaup.
- Tilskipun 93/13/EB (óréttmætir skilmálar í neytendasamningum) er lögleidd að hluta með lögum nr. 7/1936, um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga, með áorðnum breytingum. Gert er ráð fyrir breytingum á lögnum, svo unnt verði að innleiða öll ákvæði tilskipunarinnar með góðum fyrirvara fyrir aðild.

- Tilskipun 98/6/EB (upplýsingar um verð) er lögleidd með lögum nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu.
- Tilskipun 85/577/EBE (samningar utan fastra starfsstöðva) og tilskipun 97/7/EB eru lögleiddar með lögum nr. 46/2000, um húsgöngu- og fjarsölusamninga.
- Tilskipun 2002/65/EB (fjarsala á fjármálaþjónustu fyrir neytendur) er lögleidd með lögum nr. 33/2005, um fjarsölu á fjármálaþjónustu.
- Tilskipun 2008/48/EB (lánasamningar fyrir neytendur) er lögleidd að hluta með lögum nr. 121/1994, um neytendalán. Gert er ráð fyrir breytingu á lögum nr. 121/1994, á árinu 2012, svo unnt verði að innleiða öll ákvæði tilskipunarinnar.
- Tilskipun 2006/114/EB (villandi auglýsingar og samanburðarauglýsingar) og tilskipun 2005/29/EB (óréttmætir viðskiptahættir) eru lögleiddar með lögum nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu.
- Tilskipun 2008/122/EB (skiptileigusamningar) hefur að svo stöddu ekki verið lögleidd á Íslandi. Eldri tilskipunin, 94/47/EB um skiptileigusamninga hefur verið lögleidd með lögum nr. 23/1997, um gerð samninga um hlutdeild í afnotarétti orlofshúsnæðis. Gert er ráð fyrir breytingu á lögnum, svo unnt verði að innleiða ákvæði nýju tilskipunarinnar með góðum fyrirvara fyrir aðild.
- Tilskipun 90/314/EBE (ferðapakkar) er lögleidd með lögum nr. 80/1994 um alferðir.
- Tilskipun 2009/22/EB (setning lögbanns) hefur að svo stöddu ekki verið lögleidd á Íslandi. Eldri tilskipunin, 98/27/EB um setningu lögbanns hefur verið lögleidd með lögum nr. 141/2001, um lögbann og dómsmál til að vernda heildarhagsmuni neytenda. Gert er ráð fyrir breytingu á lögnum, svo unnt verði að innleiða ákvæði nýju tilskipunarinnar með góðum fyrirvara fyrir aðild.
- Ísland hefur komið á viðeigandi meginreglum um neytendavernd, samkvæmt því sem sett er fram í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB (lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla), 2001/310/EB (um meginreglur fyrir aðila sem vinna utan dómstóla að úrlausn deilumála sem varða neytendur), og 2001/193/EB (um upplýsingar sem lánveitendur, sem bjóða lán til húsnæðisakaupa, skulu veita neytendum áður en samningur er gerður).

Lýðheilsa

Löggjöf Evrópusambandsins á sviði lýðheilsu fellur undir EES-samninginn og er tekin upp í íslenskan rétt með samfelldum hætti.

Ísland hefur tekið þátt í áætlunum ESB á sviði lýðheilsu frá árinu 1995 og tekur nú þátt í annarri aðgerðaáætlun Bandalagsins á sviði heilbrigðismála (2008-2013).

Forgangsröðun Íslands í heilbrigðismálum er sett fram í heilbrigðisáætlun. Stjórnvöld vinna nú að heilbrigðisáætlun til ársins 2020 en í henni verða sett fram forgangsverkefni og markmið á sviði lýðheilsu til næstu níu ára. Nýja áætlunin kemur í stað Heilbrigðisáætlunar til 2010 sem innihélt 21 markmið Evrópuáætlunar Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar og náði yfir forgangsverkefni á eftirtöldum sviðum:

- Áfengis-, vímuefna- og tóbaksvarnir
- Börn og ungmenni
- Eldri borgarar
- Geðheilbrigði
- Hjarta- og heilavernd
- Krabbameinsvarnir
- Slysavarnir

Tóbak

Meginlöggjöf um tóbak er lög nr. 6/2002, um tóbaksvarnir. Með þeim lögum, með áorðnum breytingum, og reglugerð nr. 236/2003, um viðvörunarmerkingar, er tilskipun 2001/37/EB um tóbaksvörur lögleidd.

Ísland var meðal fyrstu ríkja til þess að setja lög um bann við tóbaksauglýsingum. Frá árinu 1974 hefur orðið skýr þróun í lagasetningu sem hefur leitt til algjörs banns við tóbaksauglýsingum og annars konar kynningu á tóbaksvörum. Tilskipun 2003/33/EB varðandi auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær, er lögleidd með lögum nr. 6/2002, með áorðnum breytingum, og með reglugerð nr. 326/2007 um takmarkanir á tóbaksreykingum og reglugerð nr. 236/2003 um viðvörunarmerkingar. Ísland hefur innleitt myndrænar viðvörunarmerkingar á tóbaksvörur með reglugerð nr. 790/2011, en með henni er innleidd ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 03/641/EB um notkun ljósmynda í lit eða annars konar skýringarmynda í viðvörunarmerkingum á tóbakspökkum.

Ísland fullgilti rammasamning Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um tóbaksvarnir árið 2004. Þegar samningurinn var fullgiltur höfðu meginreglur samningsins þegar verið kerfisbundnar í lögum nr. 6/2002.

Íslensk löggjöf uppfyllir kröfurnar í tilmælum ráðsins um reyklaust umhverfi. Samkvæmt lögum nr. 6/2002 er bannað að selja tóbak úr sjálfsölum og bannað er að auglýsa tóbaksvörur. Ennfremur er lagt bann við því að tóbak sé sýnilegt á sölustöðum. Árangur þessarar löggjafar er sá að Ísland er það land í Evrópu þar sem tíðni reykinga er hvað minnst, eða meðal 14,2% íbúa.

Smitsjúkdómar

Meginlöggjöf um smitsjúkdóma er sóttvarnalög nr. 19/1997, með áorðnum breytingum. Lögin, sem gilda um sjúkdóma og sjúkdómsvalda sem valdið geta farsóttum og ógnað almannaeið, sem

uppfylla kröfurnar í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 2119/98/EB um að koma upp kerfi fyrir faraldursfræðilegt eftirlit og varnir gegn smitsjúkdómum í Bandalaginu.

Skýr upplýsingaskylda er um þá smitsjúkdóma sem eru skráningarskyldir skv. lögum nr. 19/1997. Faglærðum heilbrigðisstarfsmönnum er skylt að tilkynna um alla skráningarskylda sjúkdóma sem taldir eru upp í reglugerð nr. 420/2008, um skýrslugerð vegna smitsjúkdóma. Sóttvarnalæknir er ábyrgur fyrir því að haldin sé smitsjúkdómaskrá. Tilkynningakerfið er stöðugt uppfært til að taka mið af nýjum hættum á grunni vísindalegs áhættumats. Reglugerðin uppfyllir kröfurnar í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/96/EB um smitsjúkdóma sem samskiptanet Bandalagsins skal smám saman ná yfir.

Ísland tekur þátt í viðvörunar- og viðbragðskerfi til að koma í veg fyrir smitsjúkdóma og hefta útbreiðslu þeirra (EWRS) og nefndinni um heilbrigðisöryggi. Ennfremur er nán samvinna milli íslenskra stjórnvalda og Sóttvarnarstofnunar Evrópu (ECDC).

Blóð, vefir, frumur og líffæri

Ísland innleiðir regluverk ESB um blóð, vefi, frumur og líffæri. Hér er dregin fram meginlöggjöf ESB á þessu sviði ásamt íslenskri löggjöf sem sett hefur verið til að innleiða hana:

Blóð: Tilskipun 2002/98/EB og framkvæmdartilskipanirnar 2005/61/EB (rekjanleiki) og 2005/62/EB (staðlar og forskriftir) eru lögleiddar með reglugerð nr. 441/2006 um söfnun, meðferð, varðveislu og dreifingu blóðs, með áorðnum breytingum.

Vefir og frumur: Tilskipun 2004/23/EB (gæða- og öryggiskröfur) ásamt tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/17/EB (tæknilegar kröfur) og framkvæmdartilskipun hennar 2006/86/EB, eru lögleiddar með reglugerð nr. 1188/2008 um gæði og öryggi við meðhöndlun frumna og vefja úr mönnum.

Líffæri: Tilskipun 2010/53/EB (gæða- og öryggiskröfur) hefur að svo stöddu ekki verið lögleidd á Íslandi. Tilskipunin verður innleidd með góðum fyrirvara fyrir aðild.

Geðheilbrigði, vímuvarnir, næring, ráðstafanir til að draga úr skaða af völdum áfengis, ójöfnuður í heilsu, krabbameinsskimun, heilbriggt umhverfi, sjaldgæfir sjúkdómar, réttindi sjúklinga varðandi heilbrigðisþjónustu yfir landamæri

Geðheilbrigði: Geðheilbrigði er eitt af forgangsverkefnum í heilbrigðisáætluninni. Mörg lög eru í gildi sem stuðla að geðheilbrigði og ráðstafanir sem íslensk stjórnvöld beita eru sambærilegar þeim sem tíðkast hjá öðrum aðildarríkjum ESB og í samræmi við kröfur regluverksins. Efling geðheilbrigðis er nýlegt hugtak en unnið er með virkum hætti að vitundarvakningu og því að fella geðheilbrigðismál með kerfisbundnari hætti að almennri stefnumótun.

Vímuvarnir, næring og forvarnir gegn misnotkun áfengis. Þessi málefni verða meðal forgangsatriða í heilbrigðisáætlun til ársins 2020. Ríkisstjórnin samþykkti stefnu fyrir Ísland til að koma í veg fyrir skaðlega notkun áfengis sem tekur mið af heildarstefnu Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar (WHO) á þessu sviði. Jafnframt hefur velferðarráðuneytið hafið undirbúning að vinnu við stefnu fyrir Ísland í fíkniefnamálum. Ýmis lög og reglugerðir

fjalla um þessi málefni og stuðla að heilbrigðum lífsháttum, þ.m.t. lög nr. 41/2007, um landlækni og lýðheilsu, og reglugerð nr. 233/2001, um ávana- og fíkniefni og önnur eftirlitsskyld efni. Lagaramminn er fullnægjandi til að ná þeim markmiðum sem sett eru fram í heilbrigðisáætluninni.

Ójöfnuður í heilsu: Ríkisstjórnin hefur ákveðið að beita sér sérstaklega í því að taka á ójöfnuði í heilsu með því að gera heilbrigðismál ýmissa sérhópa, svo sem kvenna og barna, að þætti í mótun ríkjandi stefnu. Heilbrigðiskerfinu er stýrt innan ramma laga nr. 40/2007, um heilbrigðisþjónustu, en samkvæmt þeim eiga allir landsmenn kost á fullkomnustu heilbrigðisþjónustu sem á hverjum tíma eru tæk á að veita til verndar andlegri, líkamlegri og félagslegri heilbrigði. Meginmarkmið laga nr. 74/1997, um réttindi sjúklinga, er að tryggja að sjúklingum sé ekki mismunað á grundvelli kynferðis, trúarbragða, skoðana, þjóðernisuppruna, kynþáttar, litarháttar, efnahags, ætternis og stöðu að öðru leyti.

Skimun fyrir krabbameini: Ýmis stjórnsýslufyrirmæli eru í gildi varðandi krabbameinsskimun og meðferð við krabbameini. Skimun fyrir brjóst- og leghálskrabbameini er framkvæmd í samræmi við evrópskar leiðbeiningar. Bólusetning allra 12 ára stúlkna gegn HPV-smiti og leghálskrabbameini hófst á árinu 2011. Lífslíkur þeirra, sem greinast með krabbamein á Íslandi, eru tiltölulega góðar og bið eftir greiningu og meðferð er styttri en í ýmsum öðrum Evrópulöndum. Íslensk stjórnvöld vinna nú að gerð krabbameinsáætlunar og forvarnir gegn krabbameini verða meðal forgangsatriða í heilbrigðisáætluninni til ársins 2020. Ísland tekur þátt í evrópsku samstarfi um aðgerðir gegn krabbameini.

Heilbrigt umhverfi: Íslensk löggjöf (lög nr. 44/2002, um geislavarnir) uppfyllir kröfurnar í tilmælum ráðsins 1999/519/EB um takmörkun á váhrifum sem almenningur verður fyrir af völdum rafsegulsviðs. Í gildi eru stjórnsýslufyrirmæli til þess að koma í veg fyrir meiðsl og auka öryggi og hefur Ísland tekið þátt í mati á meginþáttum tilmæla ráðsins 07/C164, meðal annarra. Samkvæmt matinu frá 2009 (á grundvelli árangurs aðgerða) var staða Íslands tiltölulega góð.

Sjaldgæfir sjúkdómar: Fjöldi tilfella um sjaldgæfa sjúkdóma á Íslandi er óverulegur. Í gildi eru stjórnsýsluákvæði til þess að samhæfa viðbrögð við sjaldgæfum sjúkdómum eins og rakið er í tilmælum ráðsins 2009/C151/02. Ísland tekur þátt í störfum sérfræðinganeftar um sjaldgæfa sjúkdóma.

Réttindi sjúklinga varðandi heilbrigðisþjónustu yfir landamæri: Í undirbúningi er að lögleiða tilskipun 2011/24/ESB í landsrétt. Tilskipunin verður innleidd með góðum fyrirvara fyrir aðild.

Stofnanarammi

Fyrir hendi er stofnanakerfi og geta til áframhaldandi innleiðingar regluverks þessa kafla.

Neytendavernd

Innanríkisráðuneytið og efnahags- og viðskiptaráðuneytið bera heildarábyrgð á neytendavernd á Íslandi.

Neytendastofa, sem er sjálfstæð stofnun sem heyrir stjórnsýslulega undir innanríkisráðuneytið, er helsti fullnustu-, eftirlits- og stefnumótunaraðili á sviði neytendaverndar á Íslandi. Stofnuninni ber lögum samkvæmt að tryggja samhæfingu á markaðseftirlitsstarfsemi lögbærra yfirvalda. Hún er framkvæmdaraðili regluverks ESB að því er varðar neytendavernd. Þar á meðal er löggjöf varðandi reglur um vöruöryggi, óheiðarlega viðskiptahætti, lögmælifræði og löggjöf á tilteknum sviðum. Neytendastofa er tengiliður Rapex á Íslandi. Hjá stofnuninni starfa 21 starfsmenn.

Innanríkisráðherra skipar talsmann neytenda og er honum falið að standa vörð um hagsmuni og réttindi neytenda. Talsmaðurinn, sem er einn einstaklingur auk stjórnsýslu, er sjálfstæður í störfum sínum og tekur ekki við fyrirmælum frá öðrum stjórnvöldum.

Neytendur á Íslandi, sem bera fram kvartanir, eiga kost á margs konar úrræðum og tilhögun við lausn deilumála. Úrskurðarnefnd um ágreiningsmál vegna samninga um vörur og þjónustu er heimilt að gefa út álit í einstökum málum sem kunna að rísa vegna kvartana frá neytendum og koma með tillögur um ráðstafanir til úrbóta, í þágu fjárhagslegra hagsmuna neytenda. Ýmsum öðrum stofnunum hefur verið komið á fót til lausnar deilumála í samvinnu við aðila á tilteknum sviðum, til að fást við kvartanir neytenda og fylgja þær tilmælum ESB um úrlausn mála utan dómstóla í deilumálum á sviði neytendamála.

Ennfremur eru ýmis frjáls félagasamtök starfandi á sviði neytendaverndar á Íslandi, þeirra stærst eru Neytendasamtökin, með um 13.000 félagsmenn eða um 4% íbúafjöldans. Þau gæta hagsmuna neytenda á mörgum sviðum, veita almenna fræðslu til almennings og annast skrifstofuhald fyrir ýmsar úrskurðarnefndir um deilumál og er miðstöð Evrópsku neytendaaðstoðarinnar, ENA á Íslandi (ECC, European consumer centres' network).

Lýðheilsa

Velferðarráðuneytið ber heildarábyrgð á heilbrigðismálum á Íslandi. Á Íslandi er heilbrigðismálum stjórnað á landsvísi og fer ráðuneytið með samhæfingu heilbrigðisþjónustu og ráðstafana á sviði lýðheilsu almenns. Ráðuneytið fer einnig með stjórnsýsluframkvæmd og endurskoðun á markmiðum heilbrigðisáætlunarinnar. Hjá ráðuneytinu starfa 93 starfsmenn.

Embætti landlæknis er sjálfstæð stofnun sem heyrir stjórnsýslulega undir velferðarráðuneytið. Hinn 1. maí 2011 var starfsemi Lýðheilsustöðvar felld undir embætti landlæknis. Meginhlutverk embættisins er að vinna að gæðapróun í heilbrigðisþjónustu og stuðla að heilbrigði landsmanna með ráðgjöf, eftirliti og gæðastýringu. Embættið heldur jafnframt flestar skrár á heilbrigðissviði í landinu og hefur eftirlit með heilbrigðisþjónustu og heilbrigðisstarfsmönnum. Að auki er það hlutverk embættisins að fræða almenning um heilbrigðismál og samhæfa ráðstafanir í lýðheilsumálum í samráði við viðeigandi stjórnvöld og stofnanir. Landlæknisembættið er stjórnvöldum jafnframt til ráðgjafar við stefnumörkun á sviði lýðheilsu, og fylgist með árangri lýðheilsustarfs og stuðlar að rannsóknum á því sviði. Hjá embættinu starfar 61 starfsmaður.

Sóttvarnalæknir, sem starfar við landlæknisembættið, ber ábyrgð á að gæta heilbrigðis og öryggis og almennum og opinberum sóttvarnaráðstöfunum og öðru því sem kann að ógna heilsufari fólks. Hann er tengiliður viðvörunar- og viðbragðskerfisins á Íslandi.

Geislavarnir ríkisins bera ábyrgð á því að annast öryggisráðstafanir gegn jónandi geislun frá hvers konar geislatækjum. Stofnunin heyrir stjórnsýslulega undir velferðarráðuneytið. Hún fylgist einnig með váhrifum almennings af völdum rafsegulsviðs í samræmi við tilmæli ráðsins 99/519/EB. Hjá stofnuninni starfa 10 starfsmenn.

Heilsugæslustöðvar sinna almennri heilsugæslu á ýmsum stöðum víðsvegar um landið. Þær sinna störfum á sviði lýðheilsu, bæði lækningum og forvörnum. Á hverri heilsugæslustöð starfa á bilinu 5-40 manns.

Lyfjastofnun er sjálfstæð eftirlitsstofnun sem heyrir stjórnsýslulega undir velferðarráðuneytið. Eitt meginhlutverk hennar er að gefa út markaðsleyfi fyrir lyf í samvinnu við eftirlitsstofnanir á Evrópska efnahagssvæðinu. Þetta tryggir stjórn og eftirlit með lyfjaiðnaðinum á Íslandi og stuðlar að faglegri og hlutlausri upplýsingagjöf til heilbrigðisstarfsfólks og neytenda.

Sjúkratryggingar Íslands, sem heyra beint undir velferðarráðuneyti, annast framkvæmd verkefna á borð við sjúkratryggingar, kaup á vörum og þjónustu, miðlun upplýsinga til almennings og eftirlit með gæðum og árangri starfsemi þeirra sem veita heilbrigðisþjónustu. Hjá Sjúkratryggingum Íslands starfa um 110 starfsmenn.

Samþykkt regluverks ESB

Ísland fellst á sameiginlega regluverkið sem varðar 28. kafla um neytenda- og heilsuvernd eins og það stóð 16. maí 2011. Ekki er farið fram á sérlausnir, undanþágur eða aðlögunartímabil í þessum kafla.